

اهل كتاب مه ريبنتيني گئي او مه دروغجن، بلکې ووايي: {آَمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا}

له ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی هغه ويلي: اهل کتابو به تورات په عبراني ژبه لوسته، او په عربي ژبه به يې مسلمانانو ته تفسيراوه، نو رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: «اهل کتاب مه ريبنتيني گئي او مه دروغجن، بلکې ووايي: {آَمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا} [البقرة: 136] الآية». {مونږ ايمان راوړی پر الله او پر هغه څه چې مونږ ته نازل شوي دي

[صحيح دی] [بخاري روايت کړی دی]

رسول الله صلى الله عليه وسلم خپل امت ته په هغه څه له دوکه کېدلو څخه خبرداری ورکړ چې اهل کتاب يې له خپلو کتابونو څخه روايتوي. ځکه چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم په وخت کې يهودانو تورات په عبراني ژبه لوسته؛ کومه چې د يهودو ژبه ده او په عربي به يې تشریح کاوه، نو رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: اهل کتاب مه ريبنتيني گئي او مه دروغجن، دا - حکم - په هغه څه کې دی چې ريبنتيا او دروغ يې ښکاره نه وي؛ دا ځکه چې الله تعالی مونږ ته امر کړی چې په هغه څه ايمان راوړو چې مور ته له قرآن څخه نازل شوي دي، او په هغه څه چې دوی ته د کتاب - تورات او انجيل - له لارې نازل شوي دي، مگر دا چې که مونږ وغواړو د هغوی په کتابونو کې د صحيحو او يا غلطو روايتونو په اړه پوه شو بله لار نه لرو پرته لدې چې زمونږ شريعت يې مونږ ته د سموالي او يا ناسموالي په اړه څرگندونه وکړي، نو مونږ ودرېږو (توقف کوو)، په دوی باور نه کوو؛ ځکه هسې نه چې مونږ له هغوی سره په هغه څه کې شريک شو چې دوی تحريف کړي دي، او مونږ دوی دروغجن هم نه گڼو، شايد خبره يې ريبنتيا وي، ځکه کېدی شي - په دروغ گڼلو سره - مونږ له هغه څه څخه انکار وکړو چې مور ته پرې د ايمان راوړلو امر شوی دی، او رسول الله صلى الله عليه وسلم مونږ ته امر وکړ چې ووايو: {آَمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا نَفْرَقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ} (مونږ په الله تعالی ايمان راوړی دی او په هغه څه چې مونږ ته نازل کړی شوي دي، او په هغه څه چې ابراهيم او اسماعيل او اسحاق او يعقوب او د هغوی اولادې ته نازل کړی شوي دي، (او مونږ ايمان راوړی دی) په هغه څه چې موسی او عیسی ته ورکړی شوي دي، او په هغه څه چې د خپل رب له جانبه (نورو) پيغمبرانو ته ورکړای شوي دي، مونږ په دوی کې د هېڅ يو په منځ کې فرق نه کوو، او مونږ خاص د هغه الله تعالی [حکم منونکي يو]. [البقرة: 136].

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ps/show/65046>